

گروه دارویی کیش مدیفارم

وقتی از اثر ایبوپروفن صحبت می‌کنیم، منظور فقط کاهش احساس درد نیست. اثر واقعی ایبوپروفن مجموعه‌ای از واکنش‌های دارویی است که در سطح سلولی، بافتی و سیستم عصبی اتفاق می‌افتد و در نهایت باعث کاهش درد، فروکش کردن التهاب و پایین آمدن تب می‌شود. درک این موضوع کمک می‌کند بدانیم چرا ایبوپروفن در برخی دردها بسیار مؤثر است و در برخی شرایط دیگر انتخاب مناسبی نیست.

ایبوپروفن از خانواده داروهای ضدالتهاب غیراستروئیدی (NSAIDs) است. این گروه دارویی به‌طور خاص برای مهار واکنش‌های التهابی طراحی شده‌اند. التهاب در بدن فقط یک علامت آزاردهنده نیست، بلکه یک پاسخ دفاعی طبیعی است. اما زمانی که این پاسخ بیش‌ازحد فعال شود، نتیجه آن درد، تورم، گرمی موضعی و گاهی تب خواهد بود. اثر ایبوپروفن دقیقاً در مهار این واکنش بیش‌فعال معنا پیدا می‌کند.

بدن هنگام آسیب، فشار، عفونت یا تحریک‌های داخلی، موادی به نام پروستاگلاندین‌ها تولید می‌کند. این مواد نقش پیام‌رسان دارند و به سیستم عصبی اعلام می‌کنند که «اینجا درد وجود دارد». هرچه میزان پروستاگلاندین‌ها بیشتر باشد، شدت درد و التهاب نیز بیشتر می‌شود. اثر ایبوپروفن با کاهش تولید همین مواد شکل می‌گیرد. نکته مهم اینجاست که ایبوپروفن برخلاف مسکن‌هایی که فقط پیام درد را خاموش می‌کنند، منشأ درد را هدف قرار می‌دهد. به همین دلیل است که اثر ایبوپروفن در دردهایی که منشأ التهابی دارند (مانند درد عضلانی، مفصلی، دندان‌درد یا درد قاعدگی) بسیار ملموس‌تر است.

برای آشنایی کامل با ماهیت این دارو و جایگاه آن در بین مسکن‌ها، می‌توان به مقاله **ایبوپروفن چیست؟ هرآنچه باید درباره این مسکن محبوب بدانید** مراجعه کرد تا تصویر پایه‌ای‌تری از عملکرد این ماده مؤثره به دست آید. نکات کلیدی:

- اثر ایبوپروفن فقط مسکن نیست، ضدالتهابی است.
- کاهش پروستاگلاندین‌ها هسته اصلی اثر داروست.
- در دردهای التهابی اثربخشی بیشتری دارد.
- التهاب را مهار می‌کند، نه فقط احساس درد را.
- شناخت اثر دارو، پایه مصرف ایمن است.

تأثیر ایبوپروفن در بدن چگونه شکل می‌گیرد؟

تأثیر ایبوپروفن به مسیر حرکت و عملکرد دارو پس از مصرف اشاره دارد. این مسیر از لحظه بلع قرص آغاز می‌شود و تا زمانی که دارو از بدن دفع شود ادامه پیدا می‌کند. درک این فرآیند کمک می‌کند بدانیم چرا زمان اثر ایبوپروفن محدود است و چرا مصرف مکرر بدون فاصله زمانی می‌تواند خطرناک باشد. پس از مصرف خوراکی، ایبوپروفن از معده و روده جذب می‌شود و وارد جریان خون می‌گردد. این مرحله نسبتاً سریع است و یکی از دلایل محبوبیت این دارو محسوب می‌شود. پس از ورود به خون، دارو در بافت‌های مختلف بدن توزیع می‌شود و به محل‌هایی می‌رسد که واکنش التهابی در آن‌ها فعال است. در سطح سلولی، ایبوپروفن آنزیم‌هایی به نام COX-1 و COX-2 را مهار می‌کند. این آنزیم‌ها مسئول تولید پروستاگلاندین‌ها هستند. با مهار این آنزیم‌ها:

- پیام‌های درد ضعیف‌تر می‌شوند.
- تورم و التهاب کاهش می‌یابد.
- حساسیت بافت‌ها کمتر می‌شود.
- در صورت وجود تب، دمای بدن کاهش پیدا می‌کند.

نکته مهم این است که تأثیر ایبوپروفن سیستمیک است. یعنی دارو فقط روی یک نقطه خاص اثر نمی‌گذارد، بلکه می‌تواند هم‌زمان روی چند ناحیه بدن اثر بگذارد. به همین دلیل، در دردهای عمومی یا چندنقطه‌ای بدن نیز کاربرد دارد. اما همین اثر سیستمیک، دلیل اصلی بروز برخی عوارض نیز هست. پروستاگلاندین‌ها فقط عامل درد نیستند؛ آن‌ها در محافظت از مخاط معده و تنظیم جریان خون کلیه نیز نقش دارند. بنابراین کاهش بیش‌ازحد آن‌ها می‌تواند باعث ناراحتی معده یا فشار به کلیه‌ها شود. به همین علت، موضوع مصرف ایبوپروفن در دردهای گوارشی اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کند که در مقاله **زیاده روی در مصرف این دارو** به آن پرداخته شده است. بنابراین:

- تأثیر ایبوپروفن پس از جذب گوارشی آغاز می‌شود
- مهار COX باعث کاهش التهاب و درد می‌شود
- اثر دارو سیستمیک است، نه موضعی
- همین اثر سیستمیک می‌تواند منشأ عوارض باشد
- مصرف آگاهانه، شرط ایمنی تأثیر داروست

زمان اثر ایبوپروفن از چه زمانی شروع می‌شود؟

زمان اثر ایبوپروفن یکی از پرتکرارترین سؤالات کاربران است. بسیاری می‌خواهند بدانند بعد از مصرف قرص، چه مدت طول می‌کشد تا اثر آن را احساس کنند و این اثر تا چه زمانی باقی می‌ماند. به‌طور معمول، شروع اثر ایبوپروفن بین ۳۰ تا ۶۰ دقیقه پس از مصرف خوراکی اتفاق می‌افتد. این بازه زمانی به سرعت جذب دارو از دستگاه گوارش مربوط است. در اکثر افراد، اولین کاهش درد در همین بازه احساس می‌شود.

حداکثر اثر ایبوپروفن معمولاً حدود ۱ تا ۲ ساعت بعد از مصرف ظاهر می‌شود. در این زمان، غلظت دارو در خون به سطح مؤثر می‌رسد و مهار پروستاگلاندین‌ها به بیشترین حد خود نزدیک می‌شود. مدت ماندگاری اثر ایبوپروفن معمولاً ۴ تا ۶ ساعت است. به همین دلیل است که فاصله زمانی مصرف دوزها اغلب در همین بازه توصیه می‌شود. مصرف زودتر از این فاصله می‌تواند باعث تجمع دارو و افزایش خطر عوارض شود. مصرف با معده خالی ممکن است شروع اثر را کمی سریع‌تر کند، اما ریسک ناراحتی معده را افزایش می‌دهد. به همین دلیل، در اغلب توصیه‌ها مصرف بعد از غذا ترجیح داده می‌شود. عوامل متعددی می‌توانند زمان اثر ایبوپروفن را تغییر دهند:

- مصرف با معده خالی یا همراه غذا
- دوز مصرفی
- شدت التهاب یا درد
- وضعیت متابولیسم بدن
- شروع اثر ایبوپروفن: ۳۰ تا ۶۰ دقیقه

- اوج تاثیر ایبوپروفن: ۱ تا ۲ ساعت
- مدت اثر: ۴ تا ۶ ساعت
- مصرف زودهنگام دوز بعدی خطرناک است
- غذا می‌تواند زمان اثر را کمی تغییر دهد

تفاوت شدت و زمان اثر ایبوپروفن در دوزهای مختلف

یکی از نکات مهم در درک اثر و زمان اثر ایبوپروفن، توجه به دوز مصرفی است. ایبوپروفن یک داروی «دوز وابسته» محسوب می‌شود؛ یعنی شدت و پایداری اثر آن مستقیماً با مقدار مصرف‌شده ارتباط دارد. با افزایش دوز، هم مهار مسیرهای التهابی قوی‌تر می‌شود و هم مدت اثر می‌تواند طولانی‌تر باشد، اما در مقابل احتمال بروز عوارض نیز افزایش پیدا می‌کند.

در دوزهای پایین‌تر، ایبوپروفن بیشتر نقش مسکن و ضدتب دارد و اثر ضدالتهابی آن محدودتر است. با افزایش دوز، اثر ضدالتهابی دارو پررنگ‌تر می‌شود و همین موضوع باعث می‌شود در دردهایی که التهاب نقش اصلی دارد، پاسخ درمانی قوی‌تری دیده شود. این تفاوت، دلیل وجود دوزهای مختلف ایبوپروفن در بازار دارویی است.

از نظر زمان شروع اثر ایبوپروفن، تفاوت چشمگیری بین دوزهای مختلف وجود ندارد. چه دوز پایین مصرف شود و چه دوز بالاتر، شروع اثر معمولاً در همان بازه ۳۰ تا ۶۰ دقیقه اتفاق می‌افتد. تفاوت اصلی در شدت اثر و مدت ماندگاری آن است. دوزهای بالاتر معمولاً درد را عمیق‌تر مهار می‌کنند و فاصله بازگشت درد طولانی‌تر می‌شود.

به همین دلیل است که در دردهای شدیدتر یا دردهایی که التهاب فعال دارند، پزشک ممکن است به جای تکرار دوزهای پایین، از دوز بالاتر استفاده کند. این موضوع به طور مفصل در مقاله **ایبوپروفن ۶۰۰ چیست و چرا این دوز اهمیت دارد؟** بررسی شده و نشان می‌دهد که افزایش دوز همیشه به معنای مصرف بهتر نیست، بلکه به معنای انتخاب هدفمندتر است.

نکته کلیدی این است که افزایش دوز نباید خودسرانه انجام شود. اگرچه دوز بالاتر ممکن است اثر قوی‌تری ایجاد کند، اما فشار بیشتری نیز به معده، کلیه و سیستم قلبی عروقی وارد می‌کند. بنابراین انتخاب دوز مناسب، بخشی از مصرف ایمن محصولات دارویی محسوب می‌شود. نکات کلیدی:

- اثر ایبوپروفن وابسته به دوز مصرفی است.
- شروع اثر ایبوپروفن در دوزهای مختلف تقریباً مشابه است.
- دوز بالاتر = شدت و ماندگاری اثر بیشتر.
- دوز بالاتر = ریسک عوارض بیشتر.
- انتخاب دوز باید هدفمند و آگاهانه باشد.

زمان اثر ایبوپروفن در انواع دردها

اگرچه مکانیسم اثر ایبوپروفن در همه شرایط یکسان است، اما زمان و کیفیت تاثیر ایبوپروفن می‌تواند بسته به نوع درد متفاوت باشد. این تفاوت به میزان التهاب، محل درد و شدت واکنش بدن بستگی دارد. در دردهای عضلانی و اسکلتی، معمولاً پاسخ به این دارو خوب و نسبتاً سریع است. چون التهاب نقش اصلی را دارد، با کاهش پروستاگلاندین‌ها درد طی ۳۰ تا ۶۰ دقیقه کاهش پیدا می‌کند و اثر دارو تا چند ساعت باقی می‌ماند. در این نوع دردها، اثر ایبوپروفن معمولاً پایدارتر از مسکن‌های صرفاً ضد درد است.

در سردردهای خفیف تا متوسط، زمان اثر ایبوپروفن اغلب سریع احساس می‌شود. بسیاری از سردردها با درجاتی از التهاب عروقی همراه هستند و ایبوپروفن می‌تواند این مسیر را مهار کند. با این حال، اگر سردرد منشأ غیرالتهابی یا مزمن داشته باشد، اثر دارو ممکن است محدود یا موقتی باشد.

در درد دندان، زمان اثر ایبوپروفن معمولاً مناسب است، زیرا التهاب بافت اطراف دندان عامل اصلی درد است. کاهش التهاب باعث می‌شود فشار روی عصب کمتر شود و درد فروکش کند. البته اثر دارو موقتی است و درمان علت اصلی ضروری خواهد بود.

در دردهای قاعدگی، زمان اثر ایبوپروفن به‌طور مستقیم با کاهش تولید پروستاگلاندین‌ها مرتبط است. بسیاری از افراد کاهش درد را حدود یک ساعت پس از مصرف احساس می‌کنند. اگر دارو در ابتدای شروع درد مصرف شود، اثر آن معمولاً قوی‌تر و پایدارتر است.

در دردهای گوارشی یا معده‌ای، موضوع پیچیده‌تر می‌شود. از یک‌سو، ایبوپروفن می‌تواند برخی دردهای التهابی را کاهش دهد، اما از سوی دیگر، خود دارو ممکن است باعث تحریک معده شود. به همین دلیل، مصرف این محصول دارویی برای این عارضه‌ها نیازمند آگاهی کامل است که در مقاله **ایبوپروفن برای دل درد و معده درد | مصرف صحیح، موارد منع و جایگزین‌ها** به صورت تخصصی به آن پرداخته شده است. نکات کلیدی:

- زمان اثر ایبوپروفن در دردهای التهابی سریع‌تر و پایدارتر است.
- در سردردهای خفیف معمولاً پاسخ مناسب دیده می‌شود.
- در درد دندان اثر موقتی اما مؤثر است.
- در درد قاعدگی شروع زودهنگام مصرف اهمیت دارد.
- در دردهای گوارشی باید با احتیاط مصرف شود.

چه عواملی زمان اثر ایبوپروفن را تغییر می‌دهند؟

زمان اثر ایبوپروفن یک عدد ثابت برای همه افراد نیست. عوامل متعددی وجود دارند که می‌توانند باعث شوند دارو زودتر یا دیرتر اثر کند، یا اثر آن کوتاه‌تر یا طولانی‌تر شود. یکی از مهم‌ترین عوامل، نحوه مصرف دارو است. مصرف این محصول دارویی با معده خالی معمولاً باعث جذب سریع‌تر و شروع اثر زودتر می‌شود، اما ریسک ناراحتی معده را افزایش می‌دهد. مصرف بعد از غذا ممکن است شروع اثر را کمی به تأخیر بیندازد، اما تحمل دارو را بهتر می‌کند.

عامل دیگر، شدت درد و میزان التهاب است. در دردهای شدیدتر یا التهاب‌های گسترده‌تر، ممکن است بدن به زمان بیشتری برای پاسخ نیاز داشته باشد یا اثر دارو کوتاه‌تر احساس شود. وضعیت متابولیسم بدن نیز نقش دارد. افراد مختلف دارو را با سرعت‌های متفاوتی متابولیزه می‌کنند. در برخی افراد، اثر ایبوپروفن سریع‌تر شروع می‌شود و زودتر هم از بین می‌رود؛ در برخی دیگر، اثر آهسته‌تر اما پایدارتر است.

دوز مصرفی هم عامل مهمی است. دوزهای بالاتر معمولاً اثر قوی‌تر و ماندگارتری دارند، اما این به معنای بهتر بودن مصرف دوز بالا برای همه نیست. همیشه باید کمترین دوز مؤثر انتخاب شود. در نهایت، تداخل با سایر داروها می‌تواند زمان و شدت اثر ایبوپروفن را تغییر دهد. برخی داروها جذب این را کند می‌کنند و برخی دیگر ممکن است اثر آن را تشدید کنند. نکات کلیدی:

- مصرف با یا بدون غذا زمان اثر را تغییر می‌دهد
- شدت التهاب روی کیفیت اثر تأثیر دارد
- متابولیسم فردی مهم است
- دوز بالاتر الزاماً انتخاب بهتر نیست
- تداخل دارویی می‌تواند اثر را تغییر دهد

چرا اثر ایبوپروفن موقتی است و چه زمانی نباید به آن تکیه کرد؟

یکی از سؤالات مهم درباره اثر و زمان اثر ایبوپروفن این است که چرا با وجود اثربخشی مناسب، اثر آن دائمی نیست و پس از چند ساعت درد یا التهاب ممکن است بازگردد. پاسخ این سؤال در ماهیت دارویی و نقش آن در بدن نهفته است. این ماده موثره یک کنترل‌کننده علائم است، نه درمان‌کننده علت. این دارو با مهار مسیره‌های التهابی، شدت درد و التهاب را کاهش می‌دهد، اما عامل اصلی ایجاد درد را از بین نمی‌برد. به همین دلیل، زمانی که اثر دارو کاهش پیدا می‌کند و غلظت آن در خون پایین می‌آید، اگر عامل ایجادکننده درد همچنان وجود داشته باشد، علائم دوباره ظاهر می‌شوند.

از نظر فارماکولوژیک، این دارو پس از رسیدن به اوج اثر، به تدریج توسط کبد متابولیزه و از طریق کلیه‌ها دفع می‌شود. این فرآیند باعث می‌شود اثر دارو معمولاً پس از ۴ تا ۶ ساعت کاهش یابد. بنابراین بازگشت درد به معنای «بی‌اثر بودن دارو» نیست، بلکه نشان‌دهنده پایان بازه اثر آن است. نکته مهم این است که در برخی شرایط، تکیه مداوم بر این دارو می‌تواند اشتباه باشد. اگر فردی برای چندین روز یا به صورت مکرر نیاز به مصرف دارد، این موضوع معمولاً نشانه‌ای از وجود یک مشکل زمینه‌ای است که باید بررسی شود. در چنین شرایطی، افزایش تعداد دفعات مصرف یا بالا بردن دوز، راه‌حل مناسبی نیست و حتی می‌تواند خطرناک باشد.

همچنین در دردهایی که منشأ غیرالتهابی دارند (مانند برخی دردهای عصبی یا دردهای عملکردی)، اثر ایبوپروفن ممکن است محدود یا ناکافی باشد. در این موارد، بازگشت سریع درد پس از پایان زمان اثر دارو طبیعی است و نشان می‌دهد که این دارو انتخاب ایده‌آلی برای آن نوع درد نیست. نکات کلیدی چرا اثر ایبوپروفن موقتی است و چه زمانی نباید به آن تکیه کرد؟

- اثر ایبوپروفن علامتی است، نه درمانی
- پایان اثر دارو به معنای بازگشت علت درد است.
- مصرف مکرر نشانه نیاز به بررسی پزشکی است.
- افزایش خودسرانه دوز راه حل مناسبی نیست.
- در دردهای غیرالتهابی اثر دارو محدود است.

اشتباهات رایج درباره اثر و زمان اثر ایبوپروفن

با وجود مصرف گسترده این دارو، برداشتهای نادرست زیادی درباره تأثیر و زمان اثر ایبوپروفن وجود دارد که می‌تواند منجر به مصرف نادرست و افزایش عوارض شود. شناخت این اشتباهات، نقش مهمی در مصرف ایمن دارو دارد.

«اگر زود اثر نکرد، دوز بعدی را بخورم»

یکی از رایج‌ترین اشتباهات این است که فرد انتظار دارد ایبوپروفن بلافاصله اثر کند. اگر طی ۱۰ یا ۱۵ دقیقه کاهش درد احساس نشود، برخی افراد دوز بعدی را مصرف می‌کنند. در حالی که شروع اثر ایبوپروفن معمولاً ۳۰ تا ۶۰ دقیقه زمان می‌برد و مصرف زودهنگام دوز بعدی می‌تواند باعث تجمع دارو و افزایش خطر عوارض شود.

«هرچه دوز بالاتر، اثر ایبوپروفن سریع‌تر»

افزایش دوز لزوماً باعث شروع سریع‌تر اثر نمی‌شود. دوز بالاتر ممکن است شدت اثر را افزایش دهد، اما زمان شروع اثر تفاوت زیادی نمی‌کند. بنابراین مصرف دوز بالاتر برای «زودتر اثر کردن» یک تصور نادرست است.

«اگر درد برگشت، یعنی دارو بی‌فایده است»

بازگشت درد پس از چند ساعت به معنای بی‌اثر بودن ایبوپروفن نیست. این اتفاق نشان‌دهنده پایان اثر دارو و باقی ماندن علت درد است. در این شرایط باید فاصله زمانی مصرف رعایت شود یا علت درد بررسی گردد.

«ایبوپروفن برای همه دردها مناسب است»

ایبوپروفن بیشترین اثر را در دردهای التهابی دارد. استفاده از آن برای دردهایی که منشأ التهابی ندارند، ممکن است نتیجه مطلوبی نداشته باشد و فرد را به مصرف مکرر و غیرضروری سوق دهد.

«مصرف طولانی‌مدت مشکلی ندارد»

حتی اگر اثر ایبوپروفن خوب باشد، مصرف طولانی‌مدت آن بدون بررسی پزشکی می‌تواند باعث عوارض گوارشی، کلیوی یا قلبی شود. اثر خوب کوتاه‌مدت، مجوز مصرف مداوم نیست.

نکات کلیدی بخش هشتم اشتباهات رایج درباره اثر و زمان اثر ایبوپروفن:

- شروع اثر نیاز به صبر دارد

- دوز بالاتر لزوماً سریع‌تر اثر نمی‌کند
- بازگشت درد طبیعی است، نه نشانه شکست درمان
- ایبوپروفن برای همه دردها مناسب نیست
- مصرف طولانی‌مدت نیازمند بررسی است

اثر، تأثیر و زمان اثر ایبوپروفن

اثر ایبوپروفن حاصل مهار فرآیندهای التهابی در بدن است و به کاهش درد، التهاب و تب منجر می‌شود. تأثیر ایبوپروفن به مسیر جذب، توزیع و عملکرد آن در بدن اشاره دارد؛ مسیری که از دستگاه گوارش آغاز می‌شود، در سطح سلولی با مهار آنزیم‌های COX ادامه می‌یابد و در نهایت باعث فروکش کردن علائم می‌شود. زمان اثر ایبوپروفن نیز معمولاً شامل شروع اثر طی ۳۰ تا ۶۰ دقیقه، رسیدن به اوج اثر در ۱ تا ۲ ساعت و ماندگاری حدود ۴ تا ۶ ساعت است.

این ماده موثره یک مسکن ساده نیست؛ دارویی است که اگر درست و هدفمند مصرف شود، می‌تواند بسیار مؤثر باشد و اگر ناآگاهانه یا مکرر استفاده شود، می‌تواند زمینه‌ساز عوارض شود. شناخت دقیق اثر، زمان اثر و محدودیت‌های این دارو، مهم‌ترین عامل مصرف ایمن آن است. در نهایت، این دارو زمانی بهترین انتخاب است که درد یا التهاب منشأ التهابی داشته باشد، دوز مناسب انتخاب شود، فاصله زمانی مصرف رعایت گردد و مصرف کوتاه‌مدت و آگاهانه باشد. این نگاه واقع‌بینانه به اثر و زمان اثر ایبوپروفن کمک می‌کند دارو به‌جای تبدیل شدن به یک عادت روزمره، به یک ابزار درمانی مؤثر و ایمن تبدیل شود.

مدت زمان تأثیر ایبوپروفن در کودکان

مدت زمان تأثیر ایبوپروفن در کودکان موضوعی است که درک درست آن به مصرف ایمن و مؤثر دارو کمک زیادی می‌کند. وقتی ایبوپروفن با دوز صحیح و متناسب با وزن کودک مصرف شود، بدن کودک معمولاً واکنش قابل پیش‌بینی و مناسبی به دارو نشان می‌دهد. پس از مصرف خوراکی این دارو (که در کودکان اغلب به‌صورت شربت یا سوسپانسیون است)، جذب دارو از دستگاه گوارش نسبتاً سریع انجام می‌شود و به همین دلیل، مدت زمان تأثیر ایبوپروفن در کودکان معمولاً کوتاه‌تر از بسیاری از مسکن‌هاست.

در اغلب کودکان، شروع اثر ایبوپروفن حدود ۳۰ تا ۶۰ دقیقه پس از مصرف مشاهده می‌شود. در این بازه زمانی، کاهش تدریجی تب یا درد اتفاق می‌افتد و علائمی مانند بی‌قراری، بی‌حالی یا ناراحتی کودک کمتر می‌شود. اگر دارو با معده خالی پر مصرف نشده باشد و کودک مشکل گوارشی نداشته باشد، ممکن است شروع اثر کمی سریع‌تر هم احساس شود، اما همچنان این بازه زمانی به‌عنوان زمان استاندارد شروع اثر در نظر گرفته می‌شود.

اوج کاهش علائم معمولاً حدود ۱ تا ۲ ساعت بعد از مصرف رخ می‌دهد. در این مرحله، تأثیر ایبوپروفن در کودکان به بیشترین حد خود می‌رسد و هم تب و هم درد به‌طور محسوسه کاهش پیدا می‌کنند. عواملی مانند شدت التهاب، نوع بیماری زمینه‌ای، سن کودک و حتی میزان مایعات بدن می‌توانند روی سرعت رسیدن به اوج اثر تأثیر بگذارند، به همین دلیل پاسخ همه کودکان کاملاً یکسان نیست.

پس از رسیدن به اوج اثر، دارو برای مدتی در بدن کودک فعال باقی می‌ماند. مدت زمان تأثیر ایبوپروفن در کودکان معمولاً بین ۶ تا ۸ ساعت است و در این بازه علائم کنترل شده باقی می‌مانند. بازگشت تب یا درد پس از پایان این مدت طبیعی است و به این معنا نیست که دارو اثر نکرده یا مناسب نبوده است، بلکه نشان می‌دهد که زمان اثر دارو به پایان رسیده و در صورت نیاز، دوز بعدی باید طبق فاصله زمانی توصیه شده مصرف شود.

نکته بسیار مهم این است که اگر علائم قبل از پایان مدت زمان تأثیر ایبوپروفن در کودکان دوباره ظاهر شوند، نباید دوز بعدی زودتر از زمان مجاز داده شود. مصرف ایبوپروفن با فاصله کوتاه یا دوز بالاتر از حد توصیه شده می‌تواند خطر عوارضی مانند ناراحتی معده یا فشار به کلیه‌ها را افزایش دهد. رعایت دوز دقیق بر اساس وزن کودک، توجه به فاصله زمانی مصرف و ارزیابی وضعیت کلی کودک، پایه‌های اصلی مصرف ایمن ایبوپروفن در کودکان محسوب می‌شوند.